

nal om ratifikation af Kyoto, men hvis der er tale om en ratifikation på nærmere betingelser, står vi i en helt anden situation.

Vi har valgt at sige, at vi godt vil være med til et positivt signal omkring ratifikation af Kyoto, også selv om Kyoto indeholder stadig flere fup- og fidusforslag, flere snydemekanismer, men problemet i den her diskussion er noget ganske andet, det er, at Danmark kommer og siger: Det her skal ske på nogle nærmere betingelser.

Danmark har sagt, at det danske tilsagn om 21 pct.s reduktion skal ses i forhold til en korrigeret udledning af CO₂ i 1990. Så kommer vi reelt ned på et langt, langt lavere procentreduktionstal. Hvem skal klare det?

Vi har en manko på 5 mio. t CO₂. Den danske regering har sagt: Dem klarer vi ikke. EU har sagt: Dem klarer vi heller ikke, og så har man et problem. Ja, så kan man gå ind i en forhandlingssituation, men vi ved, at EU ikke accepterer det danske synspunkt, i hvert fald ikke som udgangspunkt, og ministeren har afvist at påtage sig den fulde byrde – og med støtte fra Venstres ordfører.

Så forslaget indebærer, at en kommende regering ikke skal indlede en maksimal indsats over for CO₂. Forslaget indebærer en betinget støtte til Kyoto.

Enhedslisten vil ikke blandes ind i en sådan diskussion af helt principielle grunde. Den kan regeringen så føre med hr. Hans Christian Schmidt, men vi skal i hvert fald ikke blandes ind i den diskussion mellem de to herrer. Nej, tak.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er lidt ærgerligt, at vi igen og igen hører Enhedslisten og særlig hr. Søren Kolstrup fralægge sig miljøansvarlighed, men det kan jo være, man slet ikke har én, og så er det jo i orden. Men det bliver let til de store tordentaler og den store buldren, men når det skal omsættes i praksis, hvor er hr. Søren Kolstrup så?

Så får vi en med de store faner, og hvad hr. Søren Kolstrup har været til og ikke været til, hvad man har debatteret og ikke debatteret.

Kunne det ikke snart blive sådan, at hr. Søren Kolstrup kom med ind i realiteternes verden og begyndte at påtage sig et ansvar i den? Her står vi og diskuterer et samtykke, og det vil hr. Søren Kolstrup bagefter kunne læse i referatet. Jeg har ikke sagt ratifikation. Jeg har sagt samtykkeerklæring.

Det er i øvrigt det, der står her: »Folketinget meddeler sit samtykke til ...«, og det er det. Så må vi se på den endelige ratifikation, og vi har hørt fra ministeren, at det sker på baggrund af den aftale, man har indgået dengang. Hvorfor er hr. Søren Kolstrup ikke blevet gjort opmærksom på det noget før? Det kunne man da bare have gjort.

Man gjorde det sidste gang lige nu her, hvor vi behandlede det, men de 21 pct., det er dem, vi har diskuteret hele tiden, og det er dem, man står fast ved – på de ukorrigerede tal.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det ville jo være noget overraskende, hvis Enhedslisten syntes, at Venstres forsøg på at binde regeringen på hænder og fødder var noget, vi skulle klappe i vores små hænder over. Nej, tværtimod. Jeg kan da selvfølgelig ønske hr. Hans Christian Schmidt tillykke med, at det lykkedes ham at lave et klart konkordat med regeringen. Tillykke med det, vil jeg sige til hr. Hans Christian Schmidt, men det er sandelig ikke Enhedslistens affære. Vi har et andet projekt.

Vi har et andet projekt, der betyder, at Danmark ikke skal slappe af. Danmark kan gøre langt mere med hensyn til CO₂-reduktion og trafik. Vi kan gøre det på Nordsøen osv. Vi er til noget mere end hr. Hans Christian Schmidt. Vi har et højere ambitionsniveau, men dertil kommer også den juridisk-politiske diskussion.

Hr. Hans Christian Schmidt og undertegnede har jo netop været enige om, at EU finder, at den danske tolkning er et problem, OECD finder, at den danske tolkning er et problem. Det har vi analytisk været enige med Venstre i. Vi har draget den konklusion, at det er så stort et problem, at Danmark om fornødent, jeg siger om fornødent, bliver nødt til at feje for egen dør, hvis de andre ikke accepterer det danske synspunkt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nu skal jeg jo ikke forklare og forsvare, hvad Enhedslisten laver med regeringen. Det har Enhedslisten sådan set problemer nok med selv.

Jeg skal bare forklare, hvad Venstres holdning er til den her sag, og den er krystalklar. Den er nøjagtig, som den står beskrevet i det stykke papir, at i tilfælde af, at det ikke er sådan, at andre lande har accepteret det korrigerede tal for 1990, så svarer den reduktion, der er i Danmark, som